

vet gjort, således at vi i hvert fald kan være sikre på, at domstolene har noget at arbejde med.

Elisabeth Arnold (RV):

Det Radikale Venstre er nu ked af, at SF ikke har taget den dybe indånding og sagt: O.k., der er gjort et godt stykke arbejde. Vi er kommet et langt skridt videre i den fælles opfattelse af, hvad terrorisme er, og derfor vil vi godt tage et medansvar. Det gør SF ikke, men fra De Radikales side vil jeg sige, at det gør vi.

Vi synes også, der har været gjort et fantastisk stort arbejde i Retsudvalget, men vi synes også, det er vigtigt, at de beslutninger, der er taget i FN-regi i FN's Sikkerhedsråd og i EU's Ministerråd, får opbakning fra de nationale lovgivere. Det er utrolig vigtigt med det internationale retssamfund – det lægger Det Radikale Venstre meget vægt på – og vi kan se, at det, at der skete den frygtelige terrorhandling i USA den 11. september, gjorde, at der var gamle problemer, som vi havde ladet ligge uløste i årevis i det internationale retssamarbejde, og dem måtte vi tage op og sige: Nu må vi komme nærmere på en fælles definition af terrorisme. Vi må komme nærmere på at få ratificeret de FN-konventioner, som har ligget og ventet på at blive ratificeret.

Derfor kan man sige, at der er ting i dette lovforslag, som ikke er så forfærdelig nye, fordi det er gammelkendte problemstillinger, men de er blevet aktualiseret af terrorhandlingerne den 11. september.

FN-konventionen om terrorfinansiering har vi ikke ratificeret. Den har ligget i flere år og ventet på at blive ratificeret.

Vi har også i EU-kredsen diskuteret definitionen af terrorisme i forbindelse med politisamarbejde. Vi har ikke kunnet komme så forfærdelig meget igennem med en definition, men på grund af terrorhandlingen i USA, på grund af FN's Sikkerhedsråds resolution har vi taget os sammen, de nationale parlamenter har taget sig sammen, og nu har man så fundet en fælles EU-definition, der går ud på, at terrorisme kan man betragte som ting mod den offentlige orden, hvor der er et legitimt styre. Altså f.eks. vil en organisation som ETA, som bekæmper et demokratisk styre, være at opfatte som terrorisme. En demokratisk organisation i Burma f.eks., hvor der absolut ikke er demokrati, vil ikke blive opfattet som terrorisme, men som frihedskamp eller som kamp for demokratiet. Det er nogle af de klargørelser, der har været gjort i forbindelse

med det her arbejde, og det synes vi er et langt, langt skridt på vejen.

Vi er tilfredse med, at vi nu kan ratificere FN-konventionen til bekæmpelse af terrorfinansiering. Vi er tilfredse med, at vi har fået en indsnævring af begrebet terrorisme.

Jeg synes også, det skal siges, at betænkningen, som er meget omfangsrig, ikke er ulæselig for almindelige mennesker. For rent juridisk opfatter jeg mig faktisk som et ganske almindeligt menneske, jeg er ikke juridisk skolet og kan ikke alle de fine ord, som juristerne kan, men jeg kan altså godt læse betænkningen, som står på hjemmesiden, og alle mennesker, der har en computer, kan klikke sig ind og læse, hvilke betragtninger vi har gjort os. Jeg synes, det er et flot dokument, der er i forbindelse med betænkningssafgivelsen på lovforslag L 35.

Kl. 10.50

Så kan man sige, at der er øgede beføjelser til politiet vedrørende ransagning. Jeg vil gerne sige for Det Radikale Venstres vedkommende, at jeg vil erkende blankt, at de øgede muligheder for ransagning, f.eks. serielle ransagninger, som politiet får mulighed for inden for samme kendelse, nok var ting, om hvilke vi ville sige, at hvis de var blevet foreslået før den 11. september, var det nok ikke nødvendigt, eller det var nok ikke så vigtigt, det var nok ikke så påkrævet.

Men der er kommet en ekstra overvågenhed hos os efter den 11. september, hvor vi siger, at vi kan ikke bare lade disse ting ske, uden at det påvirker os og gør os mere opmærksomme på, at der altså er ting, vi skal give politiet muligheder for at gøre, for ellers kan vi ikke forvente, at de kan forebygge og opspore begyndende terrorisme. Derfor siger vi ja til de forslag, der ligger i L 35.

Når alt kommer til alt, er det jo en hårfin balance, vi alle sammen skal være med til at finde, mellem frihed og tryghed. Jeg hørte for et par uger siden en amerikansk senator citeret. Denne diskussion foregår jo ikke blot i Danmark, den foregår i hele Europa, den foregår også i USA, hvor de også er i gang med denne type lovgivning. Og der var en amerikansk senator, der udtalte sig netop i lyset af indskrænkningerne i den personlige frihed, som man kan få fornemmelsen af ved at diskutere de her overvågningsmuligheder. Han sagde: Friheden er garanteret i forfatningen, det er trygheden ikke.

Det bør vi måske også tænke på, når vi fortsætter med denne type af lovgivning, at vi alle